

Een persoonlijke Gibson! Gibson Les Paul Personal

Serienummer 906011, bouwjaar 1970-1972

Soms kan het raar lopen! Zo was Jan Akkerman samen met Paul Dijkstra zakelijk in gesprek bij Wim Heins. Deze unieke gitaarbouwer in Sneek kreeg van het jonge bedrijf van Dijkstra de opdracht een nieuw Akkerman-model te bouwen. Waarom weet Jan niet meer, maar op een gegeven moment vroeg Paul hem of hij geen Gibson Les Paul meer had. Zo'n vraag kan soms grote gevolgen hebben. Plotseling namelijk realiseerde Jan zich dat hij ergens in het midden van de zeventiger jaren zijn Gibson Les Paul Personal voor restauratie aan de Friese bouwer Galama had gegeven. Dus ging hij bij Galama langs en ergens op zolder kwam de gitaar te voorschijn. Behoorlijk aan diggelen weliswaar, maar nog steeds reparabel. Dat Jan niet erg happy was met de situatie bij Galama, lijkt logisch en dus werd de gitaar nu voor restauratie bij Heins achtergelaten. Wim vergeleek de gitaar in deze staat met een onbewoonbaar verklaarde woning.

Oorspronkelijk is de Gibson Les Paul Personal eigenlijk helemaal niet zo'n bijzondere gitaar. Hij zat vol elektronische experimenten en zou uiteindelijk maar een paar jaar geproduceerd worden. Zelf denkt Jan dat de gitaar door hem ergens in 1970 is gekocht en hij twijfelt bovendien of dat bij Manny's in New York of bij Saris in Rotterdam is geweest.

Uit de prijslijst van 1971 blijkt dat het toch om een prijzige gitaar ging.

Les Paul Gitaren	
Les Paul de Luxe	f 2395,—
Les Paul Custom	.. 2995,—
Les Paul Bass	.. 2495,—
Les Paul Personal	.. 3395,—
Les Paul Professional	.. 2595,—
Les Paul Jumbo	.. 2995,—
Les Paul Koffer 1237	.. 250,—
Les Paul Koffer 528	.. 450,—
Les Paul Versterker LP 12	.. 4995,—
Bijpassende Hoezen LP 12	.. 200,—

Voor dit bedrag stond de Les Paul Personal in 1971 in Gibson's prijslijst.
(Met dank aan Dirk Witte, Amsterdam)

Tegenwoordig haalt de gitaar hooguit een verzamelwaarde van f 2000,-/Bfr. 40.000. De Gibson Les Paul Personal heb ik ooit maar één keer gebruikt zien worden zoals hij bedoeld was. De elektronica zat namelijk zodanig in elkaar, dat het aansluiten van een microfoon simpelweg mogelijk was. Vooral zo'n ouderwetse kristalmicrofoon in de vorm van een overdadige koplamp bleek ideaal. Zo kon een gitarist zichzelf begeleiden, tevens een mondharmonica bespelen en direct via dezelfde uitgang alles versterken. John Sebastian van The Lovin' Spoon-

ful heeft met dit model op deze wijze wat geflirt.

In het bovendee van de top, vlak boven de hals, had Gibson deze microfoonaansluiting aangebracht. Het idee bleek helaas niet aan te slaan en ook het zingen via dit model was geen succes. Jan Akkerman gebruikte alleen de gitaar voor zijn lp (ook elpee, een *olie-achtig product uit het verleden*, waarop muziek opgenomen werd, red.) 'Tabernakel' en wat later voor de 'Hamburger Concerto's'. Tijdens de opnames van 'Tabernakel' besloot Jan de gitaar bij Paul Hamer af te geven en van een nieuwe, esdoorn top te laten voorzien. Ook werden de laagohmige elementen door Paf's vervangen. De oude versie werd ergens in de zeventiger jaren door Galama van alle gelamineerde stukken gestript en zo kwam de gitaar met een gebroken hals bij het atelier van Wim Heins terecht.

De wens van Jan leek simpel. Graag een speelbare gitaar, met een massieve esdoorn tiggerstreep top. Voor Willem bleek de opdracht minder simpel. Hij moest allereerst de hals in de originele staat en naar één geheel terugbrengen, lakken en weer op de juiste manier met de body verbinden. De verbinding is daarbij natuurlijk het belangrijkste, omdat de hals strak in de gleuf van de body moet zitten. Ook de

ebbenhouten toets moest opnieuw gevlakt en gelijmd worden. De body zelf bleek bij lange na niet egaal en omdat Wim de oorspronkelijke binding wilde behouden, moest hij binnen de binding al het gelamineerde hout gelijkfresen. Later zou blijken, dat hij zich daar in tijd behoorlijk op had verkeken. Willem is zo'n perfectionist dat voor hem egaal waterpas-egaal moet zijn; uiteindelijk heeft het hele project hem zo'n honderd uur gekost. Het eindresultaat is echter om van te smullen.

Voor de top zocht hij een stuk massief Balkan esdoorn, dat uit de klassieke vioolbouw stamt. De tiggerstreep is werkelijk prachtig van vorm. Nadat de top geplaatst was, werd het geheel voorzien van een laag waterbeits en vierentwintig nitrocellulose laklagen. Dit is een oude methode waardoor de afwerking een diepere kleur krijgt en minder snel verschiet.

Omdat de oorspronkelijke hardware en elementen niet bij de gitaar zaten, koos Jan voor het plaatsen van drie elementen in plaats van twee. Het werden elementen die hij zelf uit zijn oude Gibson SG had ge-

sloopt. Voor de stemmechanieken koos Wim uit moderne Schallers, de locking-types.

De elektronica bestaat nu uit schakelingen die gelijk zijn aan een normale Gibson Les Paul. Het middelste element kan door een push/pull-knop in en uit fase geschakeld worden.

De Gibson Les Paul Personal heeft een nieuwe persoonlijkheid gekregen. De wensen en gedachten van Jan Akkerman zijn verwerkt en door het vakmanschap van Wim Heins is deze gitaar tot een topinstrument verheven. De trouwe fan associeert Jan uit het verleden met zijn Gibsons en opnieuw zal een Gibson voor de komende tijd het toneel met hem delen. Wil je hem nu al horen, dan kun je terecht op één van de drie re-releases, die deze maand zijn uitgebracht. De drie cd's bevatten allemaal extra opnames, waarbij de Gibson regelmatig is ingeschakeld. ♥

